

Dragostea ascultătoare

Text biblic: Gen 41:25-33,37-40,50-52

Versetul de aur

Și faraon a zis lui Iosif: "Fiindcă Dumnezeu ți-a făcut cunoscut toate aceste lucruri, nu este nimeni care să fie atât de priceput și atât de înțelept ca tine. Te pun mai mare peste casa mea, și tot poporul meu va asculta de poruncile tale. Numai scaunul meu de domnie mă va ridica mai presus de tine." Gem 41:39-40

Introducere

Lección de astăzi prezintă un om care s-a confruntat cu problema asimilării: Iosif, vândut în sclavie în Egipt, a adoptat mai multe lucruri din cultura egipteană dar fiind în același timp foarte rezistent la schimbarea viziunii sale despre „un singur Dumnezeu”, cunoscut sub numele de monoteism. Iosif s-a uitat, a acționat și a vorbit ca un egiptean de cele mai multe ori. Dar nu și-a pierdut sentimentul de dependență de Dumnezeu într-o cultură păgână. Indiferent dacă este în închisoare sau la putere, Iosif a rămas omul lui Dumnezeu - ascultător, credincios și dispus să-i ofere lui Dumnezeu tot creditul.

În urma evenimentelor din lecția de săptămâna trecută, Iosif a fost vândut lui Potifar (Geneza 37:36). Iosif a găsit favoare în ochii lui Potifar și a fost promovat într-o poziție de mare responsabilitate în gospodăria lui Potifar. Soția lui Potifar l-a presat constant pe Iosif să se culce cu ea. Iosif a refuzat de fiecare dată (Geneza 39: 9-10). Într-o ocazie, Iosif a fugit de soția lui Potifar, și-a lăsat mantia în urmă; ea a folosit-o pentru a-l acuza pe Iosif de falsă tentativă de viol. Drept urmare, Potifar l-a aruncat pe Iosif în închisoare (39: 11-20). În Închisoare Iosif s-a dovedit demn de responsabilitate (Geneza 39: 20-23). Visele intră din nou în povestea lui Iosif (comp37: 5-11) prin alți doi deținuți. Experiența lui Iosif l-a învățat că numai Dumnezeu poate dezvălui adevăratul sens al viselor (40: 8; 41:16). Interpretările inspirate de divinitate pe care Iosif le-a oferit visului fiecărui om s-au transformat în realitate: un om a fost dat morții, iar celălalt a fost restabilit în poziția sa. Iosif a cerut acestuia din urmă ca, după recăștigarea poziției sale, să-l menționeze pe Iosif la faraon. Bărbatul, însă, a uitat de Iosif doi ani (40: 1-41: 1).. Faraonul a visat și el vise de neînțeles. Deși a spus visul, nici faraon, nici unul dintre magii sau înțelepții săi nu l-au înțeles (Geneza 41: 1-8). Când faraon a vorbit despre această ghicitoare, fostul deținut și-a amintit de Iosif și i-a spus lui Faraon abilitatea lui Iosif de a interpreta visele cu exactitate. Iosif a fost luat repede din închisoare, și dus înaintea lui faraon (Geneza 41: 9-14).

Contextul lecției

I. Visuri tulburătoare (45:25-33)

A. Interpretarea visului (v 28-32)

Deși faraon a avut două vise , amândouă aveau același mesaj. După istorisirea lui faraon, primul lucru pe care-l spune Iosif, este că aceasta descoperire se face prin puterea lui Dumnezeu. Numărul șapte în ambele vise reprezintă un număr de ani. Reasigurarea lui Iosif că este unul și același vis clarifică faptul că vacile grase și spicele bune de grâu reprezintă aceeași 7 ani, nu 14. Și de data aceasta Iosif l-a asigurat pe faraon că acesta este răspunsul lui Dumnezeu. În vremea aceea erau mai mulți dumnezei străini și a trebuit să facă aceasta lămurire.

B. Sugestia lui Iosif (v 33)

Cunoscând interpretarea viselor era de o importanță vitală. Cu toate acestea, acea cunoaș-

tere nu avea valoare fără un plan de a pune la cale tot ce a spus Iosif. Iosif a sugerat în continuare un plan pentru ca un anumit om să poată fi pus în frunte (Geneza 41: 34–36, nu în textul de astăzi)

II. Favoritul lui Faraon (41:37-40)

A. Faraon laudă pe Iosif (v 37-38)

Fraza cu toți slujitorii săi se referă probabil la diverși administratori din guvernul lui faraon, inclusiv magii și înțelepții care nu au putut să interpreteze visul său (Geneza 41: 8). Aprobarea lor unanimă poate indica faptul că Dumnezeu a binecuvântat nu numai pe Iosif cu interpretarea visul lui, ci a binecuvântat cu înțelepciune și pe egiptenii adunați.

B. Promovarea lui Iosif (v 39-40)

Nimeni altul nu putea să dea lui Iosif Înțelepciune divină să poată desluși visele lui faraon decât Dumnezeu. Faraon a recunoscut că interpretarea viselor lui au fost de origine divină.. Faraon a considerat că numai un om cu o așa de mare iscusință ar putea să conducă țara. Dumnezeu a pregătit pe Iosif pentru această funcție încă de la venirea lui în Egipt.

III. Familia din Canaan (41:50-52)

A. Nașterea fiilor lui Iosif (v 50)

Înainte de a veni foamea, Iosif a pregătit țara pentru aceasta. În acest timp i s-au născut doi fii. Iosif se pregătea de foamea despre care credea cu fermitate că va veni. Cu toate acestea, a fost atât de încrezător că Dumnezeu l-a asigurat în acești ani de sărăcie, încât nu a ezitat să ajute pe cei ce veneau în Egipt. Acest lucru poate prevesti grija lui pentru alte națiuni și în special pentru familia sa din Canaan cu care nu mai avea legături. (Geneza 45: 10–11). Asnat fata lui Poti-Fera, preotul din On i-a fost soție și mama copiilor lui.

Căsătoria sa cu fata unui preot păgân, te pune pe gânduri. Cu toate acestea în ciuda acestui fapt „Asnat nu a încercat să-l introducă pe Iosif la idolatrie.

B. Numirea fiilor (v 51-52).

Manase este un cuvântul ebraic care înseamnă „uitare” (ex: Isaia 44:21). Dumnezeu l-a determinat pe Iosif să uite de vremurile grele care i-au schimbat viața în ultimii 13 ani (vârsta lui Iosif - Geneza 37: 2 și 41:46). În ceea ce privește gospodăria tatălui său se pare că Iosif nu mai purta pică pe frații săi, pentru că vedea acestea într-o nouă lumină. (Gen 45: 4-8). În tot acest timp Iosif nu a uitat de Dumnezeu, dacă pe fiul cel mare l-a numit ” Uitare”, iar pe al doilea l-a numit Efraim (Rodire). Efraim este un cuvânt ebraic care înseamnă „de două ori rodnic” (Gen 17: 6). Probabil reflectă faptul că Dumnezeu i-a dat lui Iosif doi fii. Numele probabil, este o laudă pentru Dumnezeu pentru binecuvântarea pe care Iosif o trăia în Egipt. Numele Efraim pare de asemenea să prezinte povestea familiei lui Iacov în Egipt pentru generațiile următoare (vezi Geneza 47:27; Exodul 1: 8–11; 3: 7–10). Dumnezeu nu l-a uitat pe Iacov (Israel), așa cum Dumnezeu nu l-a uitat pe Iosif.

Concluzii

Dumnezeul căruia i-a servit și onorat Iosif este și Dumnezeuul nostru. Nu contează circumstanțele, El nu se schimbă (Maleahi 3:6). Dumnezeu rămâne în permanență în control și dacă suntem în fântână, și dacă suntem în palat. Iosif a demonstrat credință puternică în Dumnezeuul său. Chiar dacă Dumnezeu ar fi părut departe în cei 13 ani de sclavie, El a continuat să-i dea lui Iosif dovezi că nu l-a uitat pe omul întemnițat.

Este viața voastră o mărturie pentru adevăr?

Ce trebuie să memorăm: Schimbarea este constantă, dar și credința lui Dumnezeu este constantă